

II. STUDII, ARTICOLE, OPINII

MĂSURILE PROVIZORII ÎN MATERIA DREPTURILOR ASUPRA MĂRCILOR: CONDIȚIILE DE ADMISIBILITATE. PERSPECTIVĂ JURISPRUDENȚIALĂ

Av. drd. Mircea-Andrei Ionescu,

Baroul Dolj,

Școala doctorală a Facultății de Drept – Universitatea din Craiova

Abstract: *Within the civil law remedies for the protection of trademark rights, in Romanian law, provisional measures represent an essential element of protection against the abusive use of this category of intellectual property rights. This study aims to analyze the provisional measures that can be ordered in matters of trademark rights, highlighting the conditions necessary for their establishment and how they are reflected in case law. The conditions of admissibility, namely the appearance of the right, urgency, temporariness and non-prejudging the merits, are examined in relation to the specifics of trademark rights and the legislative framework established in the Code of Civil Procedure, Law no. 84/1998 on Trademarks and Geographical Indications and Emergency Ordinance no. 100/2005. From the analysis of recent judicial practice, different types of interpretations regarding these conditions and opinions still in the process of crystallization are noticeable. The study reveals the need for the standardization of judicial practice in order to ensure predictability and efficiency regarding the protection of trademark rights. In this sense, the paper contributes to the debate on optimizing the protection mechanisms of trademark rights through provisional measures and to clarifying the conditions of admissibility of the application for the establishment of provisional measures for the preservation of trademark rights.*

Keywords: *Intellectual property. Trademark right. Provisional measures. Conditions of admissibility*

I. Considerații preliminare

S-a afirmat, pe bună dreptate, că în zilele noastre o lume fără mărci este de neimaginat.¹ Pornind și de la o astfel de realitate, pentru conservarea drepturilor cu

¹ Viorel ROȘ, Andreea LIVĂDARIU, *Probleme privind acțiunea în contrafacerea mărcilor și evaluarea prejudiciului*, în *Revista Română de Dreptul Proprietății Intellectuale* nr. 4/2014, pp. 7-51. Articol disponibil la adresa: <https://www.juridice.ro/357644/probleme-privind-actiunea-in-contrafacerea-marcilor-si-evaluarea-prejudiciului.html>, accesată la data de 09.02.2025.

privire la marcă, legiuitorul român a reglementat mijloace de apărare de drept administrativ, de drept civil și de drept penal².

Mijloacele de drept civil prin intermediul cărora pot fi apărate drepturile cu privire la marcă³ se circumscriu, în prezent, următoarelor două categorii⁴: acțiunea în contrafacere și măsurile provizorii în materia drepturilor de proprietate intelectuală.

Prima categorie, respectiv acțiunea în contrafacere, are drept temei legal următoarele dispoziții: art. 39-53, art. 102 și art. 104 din Legea nr. 84/1998 privind mărcile și indicațiile geografice⁵, respectiv art. 5, art. 8, art. 11, art. 14 dar și art. 16 din O.U.G. nr. 100/2005 privind asigurarea respectării drepturilor de proprietate industrială⁶.

² Ioan MACOVEI, *Tratat de drept al proprietății intelectuale*, Editura C.H. Beck, București, 2010, p. 375; Edmond Gabriel OLTEANU, *Dreptul Proprietății intelectuale*, Editura C.H. Beck, București, 2007 pp. 216-217; Viorel ROȘ, *Dreptul proprietății intelectuale*, Editura Global Lex, 2001, p. 692; Viorel ROȘ, Octavia SPINEANU MATEI, Bogdan DRAGOȘ, *Dreptul proprietății intelectuale. Dreptul proprietății industriale. Mărcile și indicațiile geografice*, Editura All Beck, București, 2003, p. 456.

³ În dreptul românesc, potrivit art. 39 alin. (1) din Legea nr. 84 din 15 aprilie 1998 privind mărcile și indicațiile geografice republicată ultima oară în M. Of. nr. 856 din 18 septembrie 2020, titularul mărcii are un drept exclusiv de folosință și exploatare a mărcii. În doctrină, această prerogativă a fost calificată drept latura pozitivă a dreptului protejat prin Legea nr. 84/1998. De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 39 alin. (2) din Legea nr. 84/1998, titularul mărcii are dreptul de a cere interzicerea folosirii de către terți, în activitatea lor comercială, fără consimțământul său, semnul ales și înregistrat ca marcă de acesta. Această prerogativă reprezintă latura negativă a dreptului la marcă. În acest sens, a se vedea Viorel ROȘ, Octavia SPINEANU MATEI, Bogdan DRAGOȘ, *op. cit.*, p. 302; Ioan MACOVEI, *op. cit.*, p. 358. Celor două aspecte ale dreptului exclusiv asupra mărcii, li se adaugă, în raport de prevederile art. 8 din Legea nr. 84/1998, un drept de prioritate aparținând celui care a depus primul cererea de înregistrare a mărcii.

⁴ În doctrină s-a mai analizat ca mijloc de drept civil prin intermediul căruia pot fi apărate drepturile cu privire la marcă, și acțiunea în concurență neloială. Cu toate acestea, în situația în care atingerea adusă dreptului la marcă constă într-un act de contrafacere, acțiunea în concurență neloială nu-și mai poate justifica existența. Pentru o astfel de analiză și concluzie, a se vedea Viorel ROȘ, *op.cit.*, pp. 723-725; Viorel ROȘ, Octavia SPINEANU MATEI, Bogdan DRAGOȘ, *op. cit.*, p. 524.

⁵ Legea nr. 84 din 15 aprilie 1998 privind mărcile și indicațiile geografice, publicată în M. Of. nr. 161 din 23 aprilie 1998, a fost republicată în M. Of. nr. 856 din 18 septembrie 2020 în temeiul art. IV din Legea nr. 112/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 84/1998 privind mărcile și indicațiile geografice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 603 din 9 iulie 2020, rectificată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 675 din 30 iulie 2020, dându-se textelor o nouă numerotare.

⁶ Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 100 din 14 iulie 2005 privind asigurarea respectării drepturilor de proprietate industrială a fost publicată în M. Of. nr. 643 din 20 iulie 2005, și este disponibilă la adresa: <https://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocument/152027>, accesată la data de 10.02.2025.

Potrivit art. 21 din O.U.G. nr. 100/2005, aceasta reprezintă transpunerea în dreptul intern a textului „Directivei nr. 2004/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004, referitoare la respectarea drepturilor de proprietate intelectuală”, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 157 din 30 aprilie 2004. Directiva este disponibilă la adresa: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/HTML/?uri=CELEX:32004L0048&from=RO>, accesată la data de 09.02.2025.

În ceea ce privește cea de-a doua categorie de mijloace de drept civil de apărare a drepturilor cu privire la marcă, și care face obiectul prezentei analize, respectiv măsurile provizorii ce se pot dispune pentru conservarea drepturilor cu privire la marcă, acestea sunt reglementate în acte normative distincte, respectiv: art. 978-979 din Codul de procedură civilă⁷ raportate la art. 997-1002 din același act normativ; art. 103 din Legea nr. 84/1998, dar și art. 6, respectiv art. 9 din O.U.G. nr. 100/2005.

Atât dispozițiile art. 979 alin. (2) din CPC⁸, cât și dispozițiile art. 103 alin. (2) din Legea nr. 84/1998⁹ reglementează într-o manieră generoasă măsurile provizorii ce se pot dispune în materia drepturilor de proprietate intelectuală, deci inclusiv în privința drepturilor cu privire la marcă, stabilind că instanța judecătorească poate să dispună în special: interzicerea încălcării sau încetarea ei provizorie, respectiv luarea măsurilor necesare pentru a asigura conservarea probelor.

Această plajă foarte largă de măsuri provizorii, pe care o reglementează atât CPC cât și Legea nr. 84/1998, se completează și se concretizează prin trimiterea expresă pe care art. 103 din Legea nr. 84/1998 o face către dispozițiile O.U.G. nr. 100/2005. Astfel, deși prin art. 9 alin. (1) lit. a) din O.U.G. nr. 100/2005¹⁰ se reglementează într-un mod aproape identic prima măsură provizorie prevăzută și de celelalte două acte normative anterior menționate, statuând că: „instanța judecătorească competentă poate (...): a) să interzică cu titlu provizoriu ca încălcarea presupusă să mai continue”, prin art. 9 alin. (1) lit. b) din O.U.G. nr. 100/2005 este introdus un element de noutate (față de celelalte texte de lege anterior menționate) în sfera măsurilor provizorii, statuând că: „instanța judecătorească competentă poate (...): b) să constituie o garanție destinată să asigure despăgubirea titularului

⁷ Codul de procedură civilă din 1 iulie 2010, a fost publicat în M. Of. nr. 247 din 10 aprilie 2015, ca urmare a ultimei republicări efectuate în temeiul art. XIV din Legea nr. 138/2014 pentru modificarea și completarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative conexe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 753 din 16 octombrie 2014. Codul de procedură civilă, este disponibil la adresa: <https://legislatie.just.ro/public/detaliidocument/140271>, accesată la data de 10.02.2025. În continuare, referirile la acest act normativ se vor face prin abrevierea „CPC”.

⁸ Potrivit art. 979 alin. (2) din CPC, „instanța judecătorească poate să dispună în special: a) interzicerea încălcării sau încetarea ei provizorie; b) luarea măsurilor necesare pentru a asigura conservarea probelor”.

⁹ Conform art. 103 alin. (2) din Legea nr. 84/1998 „instanța judecătorească poate să dispună în special: a) interzicerea încălcării sau încetarea ei provizorie; b) luarea măsurilor necesare pentru a asigura conservarea probelor. Sunt aplicabile prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 100/2005 privind asigurarea respectării drepturilor de proprietate industrială, aprobată cu modificări prin Legea nr. 280/2005, cu modificările și completările ulterioare”.

¹⁰ Reglementarea art. 9 alin. (1) din O.U.G. nr. 100/2005 este următoarea: „Instanța judecătorească competentă poate, la cererea motivată a reclamantului, să ordone măsuri provizorii împotriva persoanei care se presupune că a încălcat un drept de proprietate industrială protejat, în scopul de a preveni orice încălcare iminentă cu privire la acest drept, respectiv: a) să interzică cu titlu provizoriu ca încălcarea presupusă să mai continue; sau b) să constituie o garanție destinată să asigure despăgubirea titularului dreptului protejat”.

dreptului protejat". Mai mult decât atât, din coroborarea dispozițiilor art. 6 cu cele ale art. 9 din O.U.G. nr. 100/2005 rezultă că măsurile provizorii ce se pot dispune în materia drepturilor cu privire la marcă¹¹ vizează în concret:

- interzicerea provizorie a săvârșirii presupuselor acte de contrafacere prin sechestrul mărfurilor bănuite că ar aduce atingere unui drept de proprietate industrială protejat, pentru a împiedica introducerea lor sau circulația lor în circuitele comerciale.¹²

- măsuri de conservare a probelor care pot include descrierea detaliată cu sau fără prelevare de eșantioane, sechestrul mărfurilor litigioase și, după caz, al materialelor și instrumentelor utilizate pentru a produce și/sau a distribui aceste mărfuri, precum și documentele în legătură cu acestea¹³.

- măsuri privind asigurarea reparării pagubei prin sechestrul bunurilor mobiliare și imobiliare ale persoanei care se presupune că a încălcat un drept de proprietate industrială protejat, inclusiv blocarea conturilor bancare și a altor bunuri, dar și comunicarea documentelor bancare, financiare sau comerciale ori accesul la informații pertinente cauzei¹⁴.

II. Calitatea procesuală în cererea de instituire a măsurilor provizorii de apărare a drepturilor privind marca

Categoriile de subiecți ce pot avea calitate procesuală activă, respectiv pasivă într-un litigiu având ca obiect o cerere de instituire a măsurilor provizorii în materia

¹¹ Pentru o soluție jurisprudențială recentă, apreciată ca având caracter inovator urmare a faptului că prin aceasta s-a dispus instituirea simultană a două măsuri provizorii în materia drepturilor privind marca (încetarea utilizării neautorizate a mărcii până la soluționarea acțiunii în contrafacere și instituirea sechestrului asigurător asupra bunurilor mobile și imobile ale societății pârâte), a se vedea Cristina Alexandra BONCACIU, Andreea Laura BARNA, *Tribunalul Arad a pronunțat o soluție inovatoare de măsuri provizorii în materia dreptului de proprietate intelectuală*, articol disponibil la adresa: <https://www.juridice.ro/749843/tribunalul-arad-a-pronunțat-o-soluție-inovatoare-de-măsuri-provizorii-in-materia-dreptului-de-proprietate-intelectuală.html>, accesată la data de 10.02.2025.

¹² Conform art. 9 alin. (3) din O.U.G. nr. 100/2005, la cererea reclamantului, instanțele judecătorești competente pot să ordone sechestrul mărfurilor bănuite că ar aduce atingere unui drept de proprietate industrială protejat pentru a împiedica introducerea lor sau circulația lor în circuitele comerciale.

¹³ Potrivit art. 6 alin. (2) din O.U.G. nr. 100/2005, măsurile prevăzute la alin. (1) pot include descrierea detaliată cu sau fără prelevare de eșantioane, sechestrul mărfurilor litigioase și, după caz, al materialelor și instrumentelor utilizate pentru a produce și/sau a distribui aceste mărfuri, precum și documentele în legătură cu acestea.

¹⁴ În conformitate cu art. 9 alin. (4) din O.U.G. nr. 100/2005, în cazul unei încălcări săvârșite în activități comerciale, instanța judecătorească competentă poate să ordone, dacă partea vătămată dovedește că există circumstanțe care ar putea face imposibilă recuperarea daunelor-interese, sechestrul bunurilor mobiliare și imobiliare ale persoanei care se presupune că a încălcat un drept de proprietate industrială protejat, inclusiv blocarea conturilor bancare și a altor bunuri. În același scop se poate ordona comunicarea documentelor bancare, financiare sau comerciale ori accesul la informații pertinente cauzei.

drepturilor cu privire la marcă¹⁵ sunt determinate în cuprinsul celor trei acte normative care permit ordonarea acestor măsuri provizorii (CPC, O.U.G. nr. 100/2005 și Legea nr. 84/1998).

1. Calitatea procesuală activă

Cadrul general în privința persoanelor cărora le este recunoscută prerogativa formulării unor cereri de instituire a măsurilor provizorii pentru apărarea drepturilor referitoare la marcă, este stabilit de dispozițiile art. 4 lit. a) și b) din O.U.G. nr. 100/2005 care conferă legitimitate procesuală activă, atât titularului dreptului la marcă, cât și oricărei persoane autorizate să utilizeze drepturile cu privire la marcă, în special beneficiarii de licențe¹⁶.

Totodată, prin art. 103 alin. (1) din Legea nr. 84/1998 se stabilește că pot avea calitate procesuală activă în cererile privind instituirea măsurilor provizorii cu privire la marcă atât titularul dreptului de proprietate industrială asupra unei mărci, cât și orice altă persoană care exercită dreptul de proprietate industrială cu consimțământul titularului¹⁷.

În același sens, potrivit art. 979 alin. (1) din CPC, calitatea procesuală activă în vederea solicitării instituirii unor măsuri provizorii pentru apărarea mărcii o poate avea titularul dreptului la marcă sau orice altă persoană care exercită dreptul de proprietate intelectuală cu consimțământul titularului¹⁸.

¹⁵ Pentru o analiză amplă cu privire la calitatea procesuală în cererea de instituire a măsurilor provizorii pentru apărarea drepturilor de proprietate intelectuală, a se vedea Sonia FLOREA, *Considerații privind calitatea procesuală în cererea de instituire a măsurilor provizorii pentru apărarea drepturilor de proprietate intelectuală și în acțiunea în contrafacere de fond*, în Revista Română de Dreptul Proprietății Intellectuale nr. 4/2014, pp. 176-216, disponibil și la adresa: <https://www.juridice.ro/317448/consideratii-privind-calitatea-procesuala-in-cererea-de-instituire-a-masurilor-provizorii-pentru-apararea-drepturilor-de-proprietate-intelectuala-si-in-actiunea-in-contrafacere-de-fond.html>, accesată la data de 10.02.2025.

¹⁶ Potrivit art. 4 lit. a) și b) din O.U.G. nr. 100/2005 au calitatea de a cere aplicarea măsurilor, procedurilor și repararea daunelor următoarele persoane: a) titularii drepturilor de proprietate industrială, potrivit dispozițiilor legislației aplicabile; b) orice persoană autorizată să utilizeze drepturile de proprietate industrială, în special beneficiarii de licențe.

¹⁷ Conform art. 103 alin. (1) din Legea nr. 84/1998, dacă titularul dreptului de proprietate industrială asupra unei mărci ori unei indicații geografice sau orice altă persoană care exercită dreptul de proprietate industrială cu consimțământul titularului face dovada credibilă că dreptul de proprietate industrială asupra mărcii ori indicației geografice face obiectul unei acțiuni ilicite, actuale sau iminente și că această acțiune riscă să îi cauzeze un prejudiciu greu de reparat, poate să ceară instanței judecătorești luarea unor măsuri provizorii.

¹⁸ Art. 979 din Codul de procedură civilă prevede că: dacă titularul dreptului de proprietate intelectuală sau orice altă persoană care exercită dreptul de proprietate intelectuală cu consimțământul titularului face dovada credibilă că drepturile sale de proprietate intelectuală fac obiectul unei acțiuni ilicite, actuale sau iminente și că această acțiune riscă să îi cauzeze un prejudiciu greu de reparat, poate să ceară instanței judecătorești luarea unor măsuri provizorii.

2. Calitatea procesuală pasivă

Referitor la persoanele care pot avea calitate procesuală pasivă într-o cerere care să vizeze instituirea măsurilor provizorii cu scopul apărării drepturilor cu privire la marcă, art. 9 alin. (1) din O.U.G. nr. 100/2005 prevede că o astfel de solicitare poate fi formulată împotriva persoanei (oricărei persoane) care se presupune că a încălcat un drept de proprietate industrială protejat, iar art. 9 alin. (2) din același act normativ prevede că măsurile provizorii pot fi ordonate și împotriva unui intermediar ale cărui servicii sunt utilizate de către un terț în scop de încălcare a unui drept de proprietate industrială protejat. În plus, din dispozițiile art. 8 alin. (1) din O.U.G. nr. 100/2005 mai reiese că pot avea calitate procesuală pasivă în astfel de litigii și oricare dintre persoanele care: dețin în scop comercial mărfuri contrafăcute; utilizează în scop comercial servicii contrafăcute; au fost găsite în timp ce utilizau servicii contrafăcute la scară comercială; furnizează, în scop comercial, servicii utilizate în activități de contrafacere; au fost semnalate, de către o persoană din cele menționate anterior, ca intervenind în producerea, fabricarea ori distribuirea mărfurilor sau în furnizarea serviciilor.

În acord cu dispozițiile art. 9 alin. (2) din O.U.G. nr. 100/2005, prevederile art. 103 alin. (4) din Legea nr. 84/1998 stabilesc că măsurile provizorii se pot dispune și împotriva unui intermediar ale cărui servicii sunt utilizate de către un terț pentru a încălca un drept protejat prin lege.

III. Condiții de admisibilitate a cererii de instituire a măsurilor provizorii pentru protejarea drepturilor referitoare la marcă, reflectate în jurisprudență

1. Determinarea condițiilor

Din reglementarea cuprinsă în art. 979 alin. (1) din CPC¹⁹ rezultă următoarele condiții, specifice materiei drepturilor de proprietate intelectuală, ce trebuie îndeplinite cumulativ²⁰ pentru a se putea dispune de către o instanță de judecată măsuri provizorii pentru apărarea drepturilor cu privire la marcă, și anume: reclamantul să facă dovada credibilă că drepturile cu privire la marcă fac obiectul unei acțiuni ilicite

¹⁹ Potrivit art. 979 alin. (1) din CPC, dacă titularul dreptului de proprietate intelectuală sau orice altă persoană care exercită dreptul de proprietate intelectuală cu consimțământul titularului face dovada credibilă că drepturile sale de proprietate intelectuală fac obiectul unei acțiuni ilicite, actuale sau iminente și că această acțiune riscă să îi cauzeze un prejudiciu greu de reparat, poate să ceară instanței judecătorești luarea unor măsuri provizorii.

²⁰ A se vedea în acest sens, Traian Corneliu BRICIU, *Aspecte de noutate în materia măsurilor asigurătorii și provizorii în noul Cod de procedură civilă*, în Revista Română de Drept Privat nr. 6 din 2012, pp. 52-81, articol disponibil în programul legislativ Sintact la adresa: <https://sintact.ro/#/publication/151007869?keyword=masuri%20provizorii%20in%20materia%20drepturilor%20de%20proprietate%20intelectuala&cm=SREST>, accesată la data de 11.02.2025.

actuale sau iminente și dovada că această acțiune ilicită riscă să-i producă reclamantului un prejudiciu greu de reparat²¹.

În cazul în care prejudicierea drepturilor conferite de marcă are loc prin mijloacele presei scrise sau audiovizuale, în conformitate cu prevederile art. 979 alin. (3) din CPC²², cele două condiții menționate sunt nuanțate și completate, urmând ca, pentru admisibilitatea cererii de instituire a măsurii provizorii constând în interzicerea cu titlu provizoriu a acțiunii prejudiciabile, să fie analizată îndeplinirea următoarelor condiții: dovada credibilă că dreptul la marcă face obiectul unei acțiuni ilicite; prejudiciile cauzate reclamantului să fie grave; acțiunea prejudiciabilă să nu fie în mod evident justificată, raportat la prevederile art. 75 din Codul civil²³; măsura solicitată să nu apară ca fiind disproporționată în raport cu prejudiciile cauzate²⁴.

Aceste condiții speciale ce reies din prevederile art. 979 alin. (1) și alin. (3) din CPC, se impun a fi analizate, potrivit dispozițiilor alin. (4) ale aceluiași articol²⁵, prin raportare la condițiile de admisibilitate generale reglementate în cadrul procedurii ordonanței președințiale²⁶, respectiv aparența dreptului, urgența măsurii, vremelnicia

²¹ Dispozițiile art. 979 alin. (1) din CPC au fost criticate în doctrină, pentru că reglementarea condițiilor necesare pentru a putea fi instituite măsuri provizorii în materia drepturilor de proprietate intelectuală s-a realizat prin „concepte vagi, dificil de instrumentat judiciar sau posibil de instrumentat arbitrar”, precum (dovada) „credibilă”, (acțiune ilicită) „iminentă”, (prejudiciu) „greu de reparat”. În acest sens, a se vedea Ion DELEANU, *Tratat de procedură civilă*, Vol. II, Editura Universul Juridic, București, 2013, p. 702.

²² Potrivit art. 979 alin. (3) din CPC, în cazul prejudiciilor aduse prin mijloacele presei scrise sau audiovizuale, instanța judecătorească nu poate să dispună încetarea cu titlu provizoriu a acțiunii prejudiciabile decât dacă prejudiciile cauzate reclamantului sunt grave, dacă acțiunea nu este în mod evident justificată, potrivit art. 75 din Codul civil, și dacă măsura luată de instanță nu apare ca fiind disproporționată în raport cu prejudiciile cauzate. Dispozițiile art. 253 alin. (2) din Codul civil rămân aplicabile.

²³ Art. 75 din Codul civil prevede următoarele: „(1) Nu constituie o încălcare a drepturilor prevăzute în această secțiune atingerile care sunt permise de lege sau de convențiile și pactele internaționale privitoare la drepturile omului la care România este parte. (2) Exercițarea drepturilor și libertăților constituționale cu bună-credință și cu respectarea pactelor și convențiilor internaționale la care România este parte nu constituie o încălcare a drepturilor prevăzute în prezenta secțiune”.

²⁴ A se vedea în acest sens, Alin SPERIUSI-VLAD, *Despre măsurile provizorii din domeniul proprietății intelectuale, de la general la particular*, în Revista Română de Drept Privat nr. 2 din 2021, pp. 194-253, articol disponibil în programul legislativ Sintact la adresa: <https://sintact.ro/#/publication/151022931?keyword=masuri%20provizorii%20in%20materia%20drepturilor%20de%20proprietate%20intelectual&cm=SREST>, accesată la data de 11.02.2025; Sonia FLOREA, *Cererile în procesul civil. Dispoziții speciale*, Ed. Universul Juridic, București, 2015, pp. 108-109.

²⁵ Potrivit art. 979 alin. (4) din CPC, instanța soluționează cererea potrivit dispozițiilor privitoare la ordonanța președințială, care se aplică în mod corespunzător.

²⁶ Conform art. 997 alin. (1) din CPC, instanța de judecată, stabilind că în favoarea reclamantului există aparența de drept, va putea să ordone măsuri provizorii în cazuri grabnice, pentru păstrarea unui drept care s-ar păgubi prin întârziere, pentru prevenirea unei pagube iminente și care nu s-ar putea repara, precum și pentru înlăturarea piedicilor ce s-ar ivi cu prilejul unei executări. În plus, conform art. 997 alin. (2) din CPC, ordonanța este provizorie și executorie. De asemenea, potrivit art. 997 alin. (5) din CPC, pe cale de ordonanță președințială nu pot fi dispuse măsuri care să rezolve litigiul în fond și nici măsuri a căror executare nu ar mai face posibilă restabilirea situației de fapt.

și neprejudicarea fondului dreptului. În această privință, în practica instanțelor de judecată s-a argumentat că întrucât cererea de instituire a măsurilor provizorii formulată pentru protejarea dreptului la marcă trebuie soluționată potrivit dispozițiilor ce reglementează ordonanța președințială, condițiile speciale referitoare la măsurile provizorii în materia drepturilor de proprietate intelectuală sunt, în principiu, cele de admisibilitate a ordonanței președințiale din art. 997 din CPC, adaptate la caracterul specific al cererii și care trebuie întrunite în mod cumulativ²⁷. În concret, s-a arătat că aceste condiții impun ca reclamantul să fie titularul dreptului de proprietate intelectuală, ca acest drept să facă obiectul unei acțiuni de încălcare ilicite, actuale sau iminente, să existe riscul producerii unui prejudiciu greu de reparat, măsurile să aibă un caracter provizoriu și să nu fie prejudecat fondul cauzei²⁸.

2. Condiția aparenței dreptului

În ceea ce privește *condiția aparenței dreptului*²⁹, în jurisprudență s-a reținut că în contextul procedurii sumare a ordonanței președințiale în cadrul căreia nu se poate face decât un examen superficial al probelor, cerința se consideră îndeplinită dacă se constată că reclamanta în calitate de titular al mărcilor se bucură de drepturi exclusive asupra folosinței acestora, iar pârâta comercializează un produs ce are

²⁷ Sentința civilă nr. 747 din 27.04.2020, pronunțată de Tribunalul Constanța – Secția I Civilă, cod RJ 3283244e pronunțată de Tribunalul Constanța, cod RJ 3283244e, disponibilă la adresa: <https://www.rejust.ro/juris/3283244e>, accesată la data de 11.02.2025; Sentința nr. 793 din 22.10.2024 pronunțată de Tribunalul Neamț, cod RJ 98g972652, disponibilă la adresa: <https://www.rejust.ro/juris/98g972652>, accesată la data de 11.02.2025; Decizia nr. 1069 din 28.07.2015 pronunțată de Curtea de Apel Ploiești, cod RJ gee98ed5, disponibilă la adresa: <https://www.rejust.ro/juris/gee98ed5>, accesată la data de 11.02.2025; Sentința nr. 174 din 13.07.2018 pronunțată de Tribunalul Satu Mare, cod RJ 7448e5gd, disponibilă la adresa: <https://www.rejust.ro/juris/7448e5gd>, accesată la data de 11.02.2025.

Considerentul la care am făcut trimitere reprezintă o însușire a analizei doctrinare asupra condițiilor de admisibilitate analizate. În acest sens, a se vedea Sonia FLOREA, *op. cit.*, p. 106.

²⁸ Sentința nr. 832 din 10.04.2018 pronunțată de Tribunalul București - Secția a IV-a civilă, cod RJ 43528254, disponibilă la adresa: <https://www.rejust.ro/juris/43528254>, accesată la data de 11.02.2025;

Sentința nr. 1589 din 07.11.2017 pronunțată de Tribunalul București – Secția a IV-a Civilă, cod RJ d3795583, disponibilă la adresa: <https://www.rejust.ro/juris/d3795583>, accesată la data de 11.02.2025; Sentința civilă nr. 747 din 27.04.2020 pronunțată de Tribunalul Constanța – Secția I civilă pronunțată de Tribunalul Constanța, cod RJ 3283244e, disponibilă la adresa: <https://www.rejust.ro/juris/3283244e>, accesată la data de 11.02.2025; Decizia nr. 1069 din 28.07.2015 pronunțată de Curtea de Apel Ploiești, cod RJ gee98ed5, disponibilă la adresa: <https://www.rejust.ro/juris/gee98ed5>, accesată la data de 11.02.2025; Sentința nr. 612 din 04.11.2021 pronunțată de Tribunalul Brașov - Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, cod RJ g8999d937, disponibilă la adresa: <https://www.rejust.ro/juris/g8999d937>, accesată la data de 11.02.2025.

²⁹ În doctrină, în ceea ce privește „dovada credibilă” că dreptul cu privire la marcă face obiectul unei acțiuni ilicite actuale sau iminente, s-a arătat că aceasta trebuie făcută de reclamant la nivelul aparenței de drept. În acest sens, Mihaela TĂBÂRCĂ, *Drept procesual civil, Vol. II, Procedura contencioasă în fața primei instanțe. Procedura necontencioasă judiciară. Proceduri speciale*, Editura Universul Juridic, București, 2013, p. 714.

înscrie un semn/denumire similară cu mărcile reclamantei, fără acordul acesteia³⁰. Într-o altă cauză, s-a statuat că aparența dreptului este întrunită în favoarea reclamantului dacă acesta dovedește că este titularul drepturilor exclusive asupra unei mărci, indiferent de gradul de distinctivitate³¹. De asemenea, în practica judiciară s-a reținut și că reclamanta justifică aparența dreptului prin înregistrarea mărcii și a numelui comercial în timp ce aparența încălcării săvârșite de către pârâtă rezultă din identitatea dintre acestea (marca și numele comercial) și semnul folosit de pârâtă în continuare în activitatea comercială, după încheierea relațiilor comerciale dintre părți, coroborat cu faptul că nu există autorizarea reclamantei în legătură cu folosirea acestui semn³².

3. Condiția urgenței

Referitor la *condiția urgenței*, privită drept condiție de admisibilitate a ordonanței președințiale, în doctrină³³, ținând cont de faptul că prin dispozițiile CPC nu s-a formulat o definiție a urgenței, s-a arătat că reclamantului îi revine sarcina de a proba urgența, iar instanțelor de judecată le revine sarcina de a arăta, în concret, care sunt împrejurările de fapt din care rezultă urgența.

În deplină concordanță cu opiniile exprimate în literatura de specialitate³⁴, în practica instanțelor de judecată³⁵, în analiza urgenței ca și condiție necesară pentru instituirea măsurilor provizorii în materia dreptului la marcă, s-a statuat că aceasta condiție este prezumată a fi îndeplinită în materia drepturilor de proprietate industrială încălcate sau pretins încălcate, aspect care ar rezulta din dispozițiile art. 9 din O.U.G. nr. 100/2005. Mai mult, s-a arătat faptul că în materia respectării drepturilor de proprietate industrială, condiția urgenței nu este reglementată ca o condiție separată, ea fiind prezumată de legiuitor ca rezultând din simpla constatare

³⁰ Sentința nr. 1809 din 25.07.2019, pronunțată de Tribunalul București - Secția a IV-A Civilă, cod RJ 43eg3e86, disponibilă la adresa: <https://www.rejust.ro/juris/43eg3e86>, accesată la data de 11.02.2025.

³¹ Sentința civilă nr. 747 din 27.04.2020, pronunțată de Tribunalul Constanța - Secția I civilă pronunțată de Tribunalul Constanța, cod RJ 3283244e, disponibilă la adresa: <https://www.rejust.ro/juris/3283244e>, accesată la data de 11.02.2025.

³² Sentința nr. 1589 din 07.11.2017, pronunțată de Tribunalul București - Secția a IV-a civilă, cod RJ d3795583, disponibilă la adresa: <https://www.rejust.ro/juris/d3795583>, accesată la data de 11.02.2025;

³³ Mihaela TĂBÂRCĂ, *op. cit.*, pp. 746-747.

³⁴ Sonia FLOREA, *op. cit.*, pp. 107-108; Traian Corneliu BRICIU, *art. cit.*; Alin SPERIUSI-VLAD, *art. cit.*

³⁵ Sentința nr. 1809 din 25.07.2019, pronunțată de Tribunalul București - Secția a IV-A civilă, cod RJ 43eg3e86, disponibilă la adresa: <https://www.rejust.ro/juris/43eg3e86>, accesată la data de 11.02.2025.

Sentința Civilă nr. 129 din 23.01.2020, pronunțată de Tribunalul București - Secția a III-a civilă, cod RJ 877476eg, disponibilă la adresa: <https://www.rejust.ro/juris/877476eg>, accesată la data de 11.02.2025; Decizia nr. 317 din 02.10.2024 pronunțată de Curtea de Apel Craiova, cod RJ 392gd57de, disponibilă la adresa: <https://www.rejust.ro/juris/392gd57de>, accesată la data de 12.02.2025.

a faptului că dreptul de proprietate industrială este încălcat³⁶. În acest sens, s-a apreciat că prezumția legală scutește de dovadă pe acela în folosul căruia este stabilită, în tot ceea ce privește faptele considerate de lege ca fiind dovedite, iar în materia drepturilor de proprietate industrială, în care accentul cade pe cerința asigurării și respectării drepturilor de proprietate industrială pe toată perioada de valabilitate, dovada contrară constă în a proba că respectivul drept de proprietate industrială nu mai este încălcat³⁷.

Separat de opinia conform căreia urgența este prezumată în materia respectării drepturilor de proprietate industrială³⁸, în practică judiciară se relevă și opinia contrară, care, în verificarea îndeplinirii condiției urgenței, nu aplică prezumția amintită și nici nu face trimitere la existența acesteia. O astfel de hotărâre este cea prin care instanța³⁹ a constatat că probatoriul administrat în cauză nu justifică urgența măsurilor ce se cer a fi adoptate pentru protecția drepturilor reclamanților. Pentru a ajunge la o asemenea concluzie, instanța a arătat că în cauza respectivă nu a existat nicio dovadă din care să reiasă că, prin utilizarea de către pârâtă a unei reprezentări grafice de natură să creeze confuzie cu marca înregistrată a reclamanților, acestora din urmă li s-a cauzat un prejudiciu (cu atât mai puțin – un prejudiciu greu de reparat) ori că producerea unui atare prejudiciu este iminentă. În continuarea raționamentului, instanța a arătat că nu există niciun element care probeze că reclamanții și pârâta se adresează aceluiasi public țintă (în condițiile în care reclamanta „R SRL” funcționează exclusiv în municipiul Cluj-Napoca, în timp ce afacerea pârâtei este o afacere de cartier în municipiul Arad) și că, dată fiind notorietatea și caracteristicile mărcii presupus încălcate, există riscul diluării ei, printr-o utilizare inadecvată. Mai mult decât atât, continuă instanța, nu s-a dovedit nici faptul că marca – prin atașarea ei unor produse și servicii specifice – are puterea de a face diferența față de alte produse și servicii similare, producând confuzie în rândul publicului, în condițiile în care ambele societăți comercializează produse de tip fast-food, fără vreo caracteristică particulară, de natură să le individualizeze pe piața de profil.

³⁶ Decizia civilă nr. 248A din 15.03.2017, pronunțată de Curtea de Apel București - Secția a IV-a civilă, cod RJ 3g836e3e, disponibilă la adresa: <https://www.rejust.ro/juris/3g836e3e>, accesată la data de 11.02.2025.

³⁷ Sentința civilă nr. 747 din 27.04.2020, pronunțată de Tribunalul Constanța - Secția I Civilă pronunțată de Tribunalul Constanța, cod RJ 3283244e, disponibilă la adresa: <https://www.rejust.ro/juris/3283244e>, accesată la data de 11.02.2025

³⁸ Opinie despre care, prin raportare la numărul mare de soluții jurisprudențiale în care s-a aplicat această prezumție, se poate afirma că este majoritară.

³⁹ Decizia civilă nr. 831 din 10.11.2016, pronunțată de Curtea de Apel Timișoara - Secția a II-a civilă, cod RJ 48e7e3g7, disponibilă la adresa: <https://www.rejust.ro/juris/48e7e3g7>, accesată la data de 11.02.2025.

În fine, menținând soluția de respingere a cererii prin care se solicitase instituirea de măsuri provizorii cu privire la dreptul la marcă al reclamantei, instanța de control judiciar a precizat că nu exclude, totuși, posibilitatea ca reclamantii să sufere un prejudiciu ca urmare a utilizării de către pârâtă a reprezentării grafice pentru care reclamantii dețin un drept la marcă, însă nu identifică nici un motiv pentru care eventualul prejudiciu să nu poată fi reparat în procedura de drept comun. Ca atare, în considerarea celor ce preced, instanța a concluzionat că în cauza respectivă nu au existat premisele necesare unei intervenții urgente în raporturile dintre părți, urmând ca diferendul referitor la protecția mărcii înregistrate să se tranșeze pe calea dreptului comun.

În sensul neaplicării unei prezumții legale, în privința condiției urgenței s-a pronunțat în mod indirect și o altă instanță⁴⁰ atunci când a stabilit că reclamanta nu a invocat și dovedit că folosirea pe mai departe a mărcii se face într-un mod care să prejudicieze marca sau numele francizorului, cum ar fi, de pildă, în cazul nerespectării metodologiei și procedurilor stabilite în Manualul de franciză sub egida mărcii „Dabo”, calitatea produselor etc., caz în care se putea vorbi despre prejudicii greu de reparat pentru reclamantă. Instanța a considerat în această cauză, că chiar dacă măsurile solicitate de reclamantă au caracter provizoriu și nu prejudică fondul cauzei, făcându-se dovada acțiunii de fond intentată de reclamantă, cu același obiect, *urgența*, justificată prin natura materiei la care se raportează cererea, dar legată de cerința existenței unui „prejudiciu greu de reparat”, nu se regăsește în cauză. În plus, a menționat instanța că reclamanta înseși a arătat că între părți contractul a fost încheiat la data de 15 martie 2017 și că a procedat la notificarea pârâtei datorită neîndeplinirii de către aceasta a obligațiilor de plată calculate până la data de 11.01.2019 (deci pentru o perioadă cuprinsă cu mult anterior acestei date), situație în care neexecutarea obligațiilor de plată este deja îndelungată, motiv în plus pentru care urgența specifică ordonanței președințiale și materiei specifice în care ea se invocă nu este justificată.

Consider că opinia jurisprudențială majoritară, având ca bază solidă și argumentele doctrinare⁴¹, este cea care se impune, constatarea încălcării dreptului la marcă, fiind suficientă, *per se*, pentru a considera condiția urgenței ca fiind îndeplinită. Prezumția legală a justificării urgenței, în toate cazurile în care se dovedește că dreptul la marcă face obiectul unor acte de încălcare a acestuia, este cea care corespunde cel mai bine scopului urmărit de legiuitor, fiind cert că efectele negative ale încălcării dreptului la marcă se manifestă în mod progresiv.

⁴⁰ Sentința nr. 462 din 24.05.2019, pronunțată de Tribunalul Sibiu – Secția I civilă, cod RJ 5564858d, disponibilă la adresa: <https://www.rejust.ro/juris/5564858d>, accesată la data de 11.02.2025.

⁴¹ Sonia FLOREA, *op.cit.*, pp. 107-108; Traian Corneliiu BRICIU, *op. cit.*; Alin SPERIUSI-VLAD, *op. cit.*

4. Condiția vremelnice

Condiția vremelnice sau caracterul vremelnic al măsurii reiese din dispozițiile art. 997 alin. 2⁴² și alin. 5⁴³ din CPC, durată în care își vor produce efectele măsurile dispuse pe calea ordonanței președințiale trebuind să fie limitată în timp, cel târziu, până la soluționarea litigiului asupra fondului dreptului. În privința măsurilor provizorii de conservare a drepturilor conferite de marcă, vremelnicia măsurilor este impusă prin art. 979 alin. 4⁴⁴ și alin. 6⁴⁵ din Codul de procedură civilă.

Astfel, limitarea în timp a efectelor măsurilor provizorii în materia dreptului la marcă, dispuse pe calea ordonanței președințiale are loc chiar și în cazul în care cererea este formulată înainte de introducerea acțiunii de fond, fiind obligatoriu ca în cuprinsul hotărârii prin care s-ar dispune măsura provizorie instanța să fixeze și termenul în care acțiunea de fond trebuie să fie introdusă, sub sancțiunea încetării de drept a acelei măsuri.

De asemenea, măsurile provizorii luate anterior introducerii acțiunii în justiție pentru apărarea dreptului încălcat, sunt limitate temporal și printr-un al doilea termen, urmând ca acestea să încetează de drept dacă reclamantul nu a sesizat instanța în termenul fixat de aceasta, însă nu mai târziu de 30 de zile de la luarea acestora.

Referitor la analiza jurisprudențială a acestei condiții se impune mențiunea că, prin hotărârile pronunțate, instanțele judecătorești au reținut îndeplinirea condiției vremelnice în situația în care reclamanta a făcut dovada că a dedus judecății o acțiune în contrafacere, astfel că efectele ordonanței președințiale ar urma să dăinuie până la soluționarea definitivă a procesului ce tranșează fondul pricinii⁴⁶. Într-o altă

⁴² Conform art. 997 alin. (2) din CPC, ordonanța este provizorie și executorie. Dacă hotărârea nu cuprinde nicio mențiune privind durata sa și nu s-au modificat împrejurările de fapt avute în vedere, măsurile dispuse vor produce efecte până la soluționarea litigiului asupra fondului.

⁴³ Potrivit art. 997 alin. (5) din CPC, pe cale de ordonanță președințială nu pot fi dispuse măsuri care să rezolve litigiul în fond și nici măsuri a căror executare nu ar mai face posibilă restabilirea situației de fapt.

⁴⁴ În conformitate cu dispozițiile art. 979 alin. (4), teza a II-a din Codul de procedură civilă, în cazul în care cererea este formulată înainte de introducerea acțiunii de fond, prin hotărârea prin care s-a dispus măsura provizorie se va fixa și termenul în care acțiunea de fond trebuie să fie introdusă, sub sancțiunea încetării de drept a acelei măsuri. Dispozițiile alin. (6) sunt aplicabile.

⁴⁵ Potrivit art. 979 alin. (6) din CPC, măsurile luate potrivit dispozițiilor alin. (1)-(4) anterior introducerii acțiunii în justiție pentru apărarea dreptului încălcat încetează de drept dacă reclamantul nu a sesizat instanța în termenul fixat de aceasta, dar nu mai târziu de 30 de zile de la luarea acestora.

⁴⁶ Sentința civilă nr. 129 din 23.01.2020, pronunțată de Tribunalul București - Secția a III-a civilă, cod RJ 877476eg, disponibilă la adresa: <https://www.rejust.ro/juris/877476eg>, accesată la data de 11.02.2025.

Sentința civilă nr. 1227 din 30.05.2019, pronunțată de Tribunalul București - Secția a IV-a civilă, cod RJ 439ge3g5 disponibilă la adresa: <https://www.rejust.ro/juris/439ge3g5>, accesată la data de 11.02.2025.

speță⁴⁷, dovada îndeplinirii condiției vremelnice s-a reținut prin raportare la faptul că reclamanta este obligată să se adreseze instanței pentru protecția drepturilor ei într-o acțiune de drept comun, în termen de 30 de zile de la emiterea ordonanței, astfel că efectele acesteia sunt limitate în timp de dispozițiile legale.

5. Condiția neprejudicării fondului

Condiția neprejudicării fondului dreptului are legătură directă cu faptul că pe calea ordonanței președințiale se analizează numai dacă aparența dreptului este sau nu în favoarea reclamantului, după efectuarea unui examen sumar al cauzei, respectiv „pipăind fondul”⁴⁸.

O astfel de hotărâre⁴⁹, care se limitează la verificarea aparenței dreptului, „pipăind” fondul, este cea prin care instanța, în condițiile ordonanței președințiale, a realizat o cercetare a aparenței dreptului reținând că pe seama reclamantei este întrunită aceasta cerință, respectiv că fără a beneficia de opinia unor specialiști și anterior pronunțării OSIM asupra opoziției în contra cererii de înregistrare a mărcii „V69” de către pârâtă, se poate aprecia în baza unor constatări cu caracter general că semnul „V69” este similar cu mărcile „V33” aparținând reclamantei. În speță, această constatare s-a mărginit la compararea celor două semne și la estimarea posibilități mărite de confuzie, fără a prejudeca în vreun fel fondul dreptului. În același sens, într-o altă cauză⁵⁰ s-a statuat că neprejudicarea fondului, întocmai ca și urgența, este cea de-a doua condiție de admisibilitate care, în speță, se verifică, aparența dreptului operând în favoarea reclamantei. În motivarea îndeplinirii acestei condiții, instanța a arătat că existența acestei aparențe este determinată de calitatea reclamantei de titular al mărcilor menționate, prevederile art. 997 alin. (5) teza I din CPC nepermițând analiza considerentelor de fapt și de drept pe care pârâta le-ar putea opune reclamantei, întrucât analiza oricăror argumente urmează a fi realizată în cadrul soluționării acțiunii de fond, care face obiectul unui alt dosar.

Cu toate acestea, în materia măsurilor provizorii ce vizează dreptul la marcă, în practică, s-au evidențiat și situații în care instanțele de judecată, deși pornesc de la ideea de a realiza doar o „pipăire” a fondului, în fapt realizează o veritabilă analiză a raportului juridic de fond, soluționând practic, sau, cel puțin, motivând soluția pe care ar urma să o pronunțe instanța de judecată în acțiunea de fond, respectiv în acțiunea în contrafacere.

⁴⁷ Sentința civilă nr. 1353 din 22.09.2020, pronunțată de Tribunalul București - Secția a III-a civilă, cod RJ 87d55629, disponibilă la adresa: <https://www.rejust.ro/juris/87d55629>, accesată la data de 11.02.2025.

⁴⁸ Mihaela TĂBÂRCĂ, op. cit., pp. 753-755.

⁴⁹ Sentința nr. 174 din 13.07.2018, pronunțată de Tribunalul Satu Mare, cod RJ 7448e5gd, disponibilă la adresa: <https://www.rejust.ro/juris/7448e5gd>, accesată la data de 11.02.2025.

⁵⁰ Sentința nr. 832 din 10.04.2018, pronunțată de Tribunalul București - Secția a IV-a civilă, cod RJ 43528254, disponibilă la adresa: <https://www.rejust.ro/juris/43528254>, accesată la data de 11.02.2025.

Un astfel de exemplu îl constituie o sentință⁵¹ prin care, într-o cerere prin care se solicitase instituirea unor măsuri provizorii pentru apărarea dreptului la marcă, instanța, în motivarea admiterii cererii reclamantei, a statuat că observând planșele fotografice depuse la dosar spre comparație, între semnele utilizate de pârâtă și reclamantă există similarități evidente de natură a crea confuzie în mintea consumatorilor, la nivel vizual, fonetic, conceptual, produsele comercializate de către ambele societăți sub marca „CAVA D'ORO” și „CASA D'ORO” fiind identice, iar un cumpărător mediu avizat putând presupune justificat că produsele au origine comună.

Un alt exemplu practic, în care maniera de redactare a considerentelor ar putea fi considerată că prejudică fondul⁵², este cel în care instanța reține că pârâta deține numai un nume comercial și o cerere de înregistrare a mărcii proprii care este pe rol și la care reclamanta a făcut opoziție, și că, în aceste condiții, înregistrarea unei denumiri ca nume comercial nu dă dreptul titularului să folosească denumirea cu titlu de marcă și să încalce astfel dreptul anterior asupra unei mărci deținute de un terț. Dincolo de această mențiune expresă a încălcării dreptului la marcă al reclamantei, instanța mai arată și că formularea unei cereri de înregistrare a unei mărci naționale nu exclude răspunderea pârâtei, cu toate că obiectul cauzei era limitat la instituirea unor măsuri provizorii.

Într-o altă hotărâre⁵³ în care analiza instanței a depășit limitele neprejudicării fondului, s-a statuat că la nivel grafic, elementul figurativ „Buscat Resort” protejat de marca reclamantei apare semnificativ diferit de elementul figurativ utilizat de pârâtă, „BUSCAT BISTRO” în comerțul său. Seturile de caractere utilizate (fonturile) pentru scrierea celor două denumiri sunt semnificativ diferite, iar din denumirea utilizată de reclamantă, termenul „Buscat” este evidențiat grafic printr-o inițială cu dimensiune mai mare decât celelalte litere, respectiv „Resort” este evidențiată grafic printr-o inițială majusculă și restul literelor minuscule, în timp ce denumirea „BUSCAT BISTRO” este scrisă integral cu litere capitale.

În privința acestei ultime condiții analizate, cu toate că în raport de prevederile art. 1002 alin. (2) din CPC ordonanța președințială nu are autoritate de lucru judecat asupra cererii privind fondul dreptului, consider că s-ar impune ca instanțele de judecată să evite, cât mai mult cu putință, să efectueze o comparare între drepturile invocate de părți, într-o manieră detaliată, cvasiexhaustivă (de tipul celor rezultate din considerentele ultimelor hotărâri citate), în cadrul unor cereri ce au ca obiect

⁵¹ Sentința nr. 113 din 14 iunie 2018, pronunțată de Tribunalul Dolj – Secția a II-a civilă, cod RJ dd955552, disponibilă la adresa: <https://www.rejust.ro/juris/dd955552>, accesată la data de 11.02.2025.

⁵² Decizia nr. 1387 din 2 octombrie 2018, pronunțată de Curtea de Apel Brașov – Secția civilă, cod RJ ddg2ed6e, disponibilă la adresa: <https://www.rejust.ro/juris/ddg2ed6e>, accesată la data de 11.02.2025.

⁵³ Sentința nr. 410 din 11 martie 2020, pronunțată de Tribunalul Specializat Cluj, citată în Decizia nr. 172/2020 din 03.04.2020 pronunțată de Curtea de Apel Cluj, cod RJ 7gege837, disponibilă la adresa: <https://www.rejust.ro/juris/7gege837>, accesată la data de 11.02.2025.

instituirea de măsuri provizorii pentru apărarea drepturilor referitoare la marcă. Aceasta, întrucât deși astfel de considerente nu vor greva în mod direct litigiul de fond, șansele ca aceste motive „provizorii” să rămână indiferente judecătorului de fond, sunt totuși minime, ajungându-se în final tot la o prejudecare a fondului, nepermisă de lege.

IV. Concluzii

Litigiile privind încălcarea drepturilor de proprietate intelectuală asupra mărcilor necesită o abordare promptă și eficientă. Măsurile provizorii reprezintă un mijlocul legal prin care se poate obține cu celeritate asigurarea protecției efective a drepturilor asupra mărcilor și prin care pot fi prevenite daunele iremediabile ce ar putea fi suferite de către titularii unor astfel de drepturi. Cadrul legal în materia acestor măsuri provizorii este stabilit prin trei acte normative distincte, respectiv CPC, Legea nr. 84/1998 și O.U.G. nr. 100/2005, iar interpretarea acestui set de prevederi legale, în practica instanțelor, din prisma condițiilor de admisibilitate – aparența dreptului, urgența, caracterul vremelnic și neprejudecarea fondului – nu este întotdeauna unitară.

Divergențele jurisprudențiale, ivite în mod special în privința condiției urgenței și a neprejudecării fondului, pot afecta securitatea juridică și pot diminua eficiența protecției drepturilor asupra mărcilor. Într-un astfel de context, se impune armonizarea practicii judiciare prin clarificarea interpretărilor și consolidarea unui cadru doctrinar coerent, asigurând astfel predictibilitate, echilibru concurențial și protecția efectivă a drepturilor conferite de marcă.